

Rellotge de sol de Can Solà del Pla

Matadepera

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Carrer de Can Solà del Pla, 7
Alçada: 528

Coordenades:

Latitud: 41.61491
Longitud: 2.01307
UTM Est (X): 417773
UTM Nord (Y): 4607492

Classificació

Número de fitxa 08120 - 165
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Autoria de l'element: Eusebi Díaz-Costa (1908-1964).
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Al damunt del gnòmon i de la sanefa de cordó superior del quadrant hi ha restes de morter.
Protecció Legal
Observacions protecció: La masia està catalogada com a BCIL amb el número 53 del Catàleg de Béns arquitectònics a protegir.
(Pla d'Ordenació Urbanística Municipal aprovat definitivament per acord de la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona, adoptat en la sessió de 14 de maig de 2009, i publicat al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya núm. 5469 el dia 22 de setembre de 2009). Seguint l'article 25 del Títol IV de la normativa especial de les masies i conjunts arquitectònics, tots els elements ornamentals de les façanes, inclosos els rellotges de sol, s'han de mantenir.
Data aprovació: dt., 22/09/2009 - 12:00

Accés	Fàcil
Ús actual:	Ornamental
Titularitat	Privada
Titular:	7777507DG1077N0001IY
Fitxes associades:	
<u>Can Solà del Pla</u>	
Autoria de la fitxa	Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa:	dv., 29/01/2021 - 09:14

Descripció

Relloctge de sol situat per dessota mateix del carener de la façana orientada al sud-oest de Can Solà del Pla. Es tracta d'un plafó de rajols ceràmics policromats obrats a La Bisbal (L'Empordà). Les rajoles estan col·locades en sèries de 6 x 7, i emmarcades per una sanefa de cordó molt prima de color verd.

El dibuix representa un paisatge bucòlic d'un pastor tocant el flabiol. Està assegut al terra, amb l'esquena recolzada en un arbre. Va vestit tradicionalment, amb la barretina, la samarra, el pantaló de vellut amb els escalfadors de borreguet per damunt i les espadenyes de color negre.

A la part superior, ben centrat, l'astre solar, antropomorf (visatge de dona somrient). Per sobre d'ell, la data de 1310 que correspon a la primera data localitzada a l'Speculum de Sant Llorenç del Munt, on es parla d'aquest mas. A cada escaire superior uns núvols de color blau. Els seus raigs solars s'irradien en forma de línies horàries fins arribar a una filigrana daurada i verda. Aquesta té forma de semicercle. Al seu interior s'hi ha dibuixat les hores, representades per xifres romanes que van de les VI del matí a les XIX del vespre. Al dessota de cada hora, hi ha un cercle de color groc. A excepció del que es correspon amb les VI del matí les XIX de la tarda, on el groc es manté uniform, als altres cercles s'hi ha dibuixat els dotze signes del zodíac. Al dessota de les arrels del pi situat a la dreta hi ha les inicials "CD" entrelaçades, la signatura "Díaz -Costa" i el lloc de procedència dels rajols ceràmics "La Bisbal".

El gnòmon és de vareta, situat al bell mig de la cara de l'astre, per sobre mateix del nas (coincidint amb la junta de quatre rajols que representen la cara antropomorfa.

Observacions:

Aquest rellotge consta a l' Inventari de Rellotges de sol dels Països Catalans de la Societat Catalana de Gnomònica, amb el número de referencia: 1270.

Eusebi Díaz-Costa es convertí en una peça clau de la ceràmica de La Bisbal. L'any 1943 fou el fundador i promotor de la primera manufactura de ceràmica decorativa bisbalenca dedicada a la producció a l'engròs. Introduirà nous colors a la paleta tradicional i reflexos metàl·lics, que el portaran al reconeixement internacional. Malauradament mor prematurament l'any 1964 amb cinquanta sis anys. L'any 1991 el taller familiar tanca definitivament. La seva família va donar una part de la seva obra al Terracotta Museu de La Bisbal, que conservarà en el seu fons més d'un miler de peces seleccionades.

Història

Diversos autors consideren com a denominació antiga d'aquesta masia la de Mas Pla, de la que en trobem referències en documents de l'Speculo del Monestir de Sant Llorenç del Munt, datats al segle XIV: "Acte en el qual fra Pere, abat de Sant Llorenç del Munt, de consell del seu convent, dedueix i relleva Bn. Garriga de l'agrer de tasca i delme a què és obligat l'honor que té en la parròquia de Sant Joan de Matadepera, en el lloc dit Asclaperol. Termena a sol ixent amb l'aragall. A migjorn, amb la Coma de Mur i part amb la tinença del Mas de Torre. A ponent amb l'honor del mas del Plano i part amb tinença del mas Triador (...) núm 74" (Ferrando, 1987).

Bibliografia

AJUNTAMENT de Matadepera (2009). Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Matadepera. Tomo IV. Catàleg de Béns.

BALLBÈ i BOADA, Miquel (1985). *Masos i pairalies de Matadepera*. Terrassa: Caixa d'Estalvis de Terrassa.

FERRANDO, Antonio. (1987) *El Monestir de Sant Llorenç del Munt i les seves possessions*. Publicacions de l'Abadia de Montserrat.

FONT, Xavier (1997). *Inventari del Patrimoni Cultural de Matadepera*. Ajuntament de Matadepera.

Enllaços d'interès:

[Societat Catalana de Gnomònica](#)

[Web del Terracotta Museu de La Bisbal, sobre l'autor del rellotge de sol.](#)

